

АДМІНІСТРУВАННЯ ЛОГІСТИЧНИХ СИСТЕМ АГРАРНОГО СЕКТОРУ

Трансформація економічного простору не пройшла осторонь аграрного сектору, чим пришвидшила інтеграцію нових технологій в логістичну діяльність, більшість яких спрямована на оптимізацію процесів прийняття рішень як внутрішньогосподарських процесів, так і процесів адаптації до зовнішніх ринків. Аграрний бізнес інтенсивно залучає концептуально нові форми електронного управління (е-управління), спрямовані на адаптацію до віртуальної економіки. Такий підхід обумовлює інтеграцію інформаційних технологій в логістичну систему як по окремих ланках, так і в цілому створюючи контур адміністрування від процесів поставок сировини та матеріалів до отримання готової продукції кінцевим споживачем.

Рівень операційних та фінансових ризиків в аграрному секторі є значно вищим у порівнянні з іншими напрямками матеріального виробництва, що обумовлено специфічністю ресурсної бази, тривалістю циклу її заготівлі та переробки глибини різного рівня. Слід зазначити, що одним із ключових елементів є використання земельного ресурсу, як з позиції дотримання технологічного циклу, так і з позиції його транспортного обслуговування в ланцюзі поставок. Одним із слабких місць в агрологістиці залишається організація складських систем, які повинні задовольняти не тільки безперервній завантаженості потужностей переробки всю пору року, а й забезпечити якість та умови зберігання. З огляду на експортну орієнтацію продукції аграрного сектору, проблемним питанням є інформаційний супровід зовнішньоекономічних операцій та процедур митного оформлення (електронне декларування, оновлення інформації з митних процедур та нормативно-правових баз тощо). Зведення даних рішень в єдиний інформаційний логістичний контур дозволить забезпечити не тільки відповідний рівень моніторингу ділянок логістичної системи, а разом з цим прискорити інформаційний обмін шляхом адміністрування системних рішень.

Логістичні системи аграрного сектору зорієнтовані як на розмір підприємства, так і на цільове призначення. Концептуальною відмінністю системи управління логістичної системи в такому випадку є включення центрального елемента адміністрування, який виконує ряд інформаційно-аналітичних функцій. Завданнями логістичного адміністратора є: оптимальне управління конфліктами в аграрному середовищі; побудова та моніторинг віртуальних ланцюгів поставок агросировини та агропродукції; розробка схем пріоритетності запитів та черг результатів обробки інформації; оптимізація внутрішніх затримок руху інформаційних потоків; електронний моніторинг логістичних операцій; контролінг повних витрат логістичного контуру та ін. Критеріями ефективності логістичного адміністрування можна визначити: мінімізацію повних логістичних витрат; максимізацію прибутків в ланцюзі поставок; максимізацію приведеної цінності доходів в логістичній системі.

З позиції оптимального динамічного управління адміністрування функціонує в режимі виконання сформованих завдань та обслуговування запитів інформації логістичному адміністратору. Адміністратором в режимі запитів отримується інформація про події та стан процесів в логістичній системі. Ієрархічність адміністрування відбувається в режимі реального часу у відповідності до потоку вхідних замовлень та синхронізації обробки управляючих впливів. Джерелом інформації є сама логістична система, що виступає генератором інформаційних потоків. Їх основними характеристиками є: кількість та об'єм запитів (повідомлень), направленість, час переміщення, інтенсивність, вартість обслуговування, ступінь визначеності.

Рух інформаційного потоку відбувається по контуру логістичного адміністрування. Контур логістичного адміністрування будемо розуміти як схему з'єднань ключових вузлів логістичного впливу на рух потоків в логістичній системі. Контур логістичного адміністрування має бути інтегрованим в організаційну структуру, побудовану за можливими моделями: ієрархічною, мережевою та віртуальною. Віртуальна модель не передбачає фізичної присутності адміністратора, а функціонує через його віртуальний профіль у системі.